

Voor Jeroen

Afscheidswaarden van Egbert de Vries namens de Amsterdamse Federatie van Woningcorporaties.

Lieve Ashimi, Josja, familie, vrienden en kennissen,

Nadat ik zijn naam heb ingetoetst gaat de telefoon over en wordt er opgenomen. 'Met Jeroen van der Veer' klinkt het vrolijk. Ik neem het woord en geef aan dat ik hem graag wil spreken als hij even tijd heeft, maar voordat ik mijn zin heb afgemaakt word ik onderbroken door de blikken stem van de voice mail. Jeroen is even niet bereikbaar maar is er wel in geslaagd om mij om de tuin te leiden met zijn vrolijke welkomstboodschap. Dat was óók Jeroen. Een echte Mokumer die altijd in was voor een gebbetje. Wij hebben als team de gewoonte om samen te lunchen, dat zorgt voor veel gezelligheid en onderling contact. Jeroen kon dan als geen ander de stemming maken, bijvoorbeeld door een conference te houden met een vet Amsterdams accent...

Door de gezamenlijke lunches en activiteiten zijn de medewerkers van de federatie een hecht team. Eén van de mensen die recent bij ons gepland afscheid nam na twee jaar gewerkt te hebben voor de federatie, omschreef het treffend; het is soms meer familie dan werk. Natuurlijk wordt hier hard gewerkt voor de volkshuisvesting, maar er is ook oog en aandacht voor elkaar, zoals bij veel families. En in veel families is het hard als je veel te vroeg afscheid moet nemen van je lievelingsoom.

Jeroen sprak vaak over ons als over zijn vrienden. Wij waren niet alleen zijn collega's, we waren ook vrienden. Mensen waarmee je graag een biertje drinkt, waar je mee doorzakt na een Pakhuis debat of het Kerstdiner en die je ook in het weekend een app berichtje stuurt als je iets meemaakt, privé of werk-gerelateerd.

In de lange jaren die Jeroen voor de federatie heeft gewerkt groeide hij uit tot de tweede mister federatie. Zijn niet aflatende inzet om de ontwikkeling van de sector te volgen en te onderzoeken en er over te vertellen maakte dat hij een enorm breed netwerk ontwikkelde in de stad en de omgeving. Zoals onze advertentie in het Parool zei; 'Hij wàs de federatie'.

Hoe is dat ontstaan?

Jeroen is aangenomen bij de federatie in april 1997. Gerard Anderiesen selecteerde hem als de opvolger van Adriaan. Jeroen kwam toen van de universiteit, waar hij een promotie onderzoek had gedaan naar de ontwikkelingen rond de stadsprovincie, waar hij later op is gepromoveerd. In diezelfde periode zaten andere onderzoekers op de UvA waar hij, en dat kenmerkte Jeroen, zijn verdere leven contact mee heeft gehouden. Hij was de spil rond het organiseren van jaarlijkse borrels en bijeenkomsten.

Bij de federatie werd Jeroen verantwoordelijk voor beleidsadvies en voor het onderzoek. De betrokkenheid van de federatie bij het volkshuisvestelijk onderzoek heeft hij de afgelopen 24 jaar enorm op de kaart gezet. Ruim 20 jaar vormde Jeroen met onder andere Jan Kraak, Ruud van Trijp en Erik Kurpershoek het netwerk O&I om de samenwerking tussen corporaties op onderzoeksgebied te verstevigen. Tot op de dag van vandaag is deze groep op elkaar betrokken. En dat komt ook door de aanpak van Jeroen. Niet alleen samen vergaderen, maar ook samenkomen buiten de vergadertijd, gewoon voor de gezelligheid, en zo elkaar als persoon leren kennen.

Jeroens' grote product was de databank van de federatie, waarin heel veel gegevens over elk van de 186.000 Amsterdamse woningen van de corporaties ieder jaar worden opgevraagd en verwerkt. Hi maakte deze samen met eerst Maarten, en nu Daniël. Deze databank bevat een schat aan informatie

voor de federatie en voor de aangesloten corporaties, maar ook voor tal van anderen van overheden, onderzoeksinstellingen, adviesbureaus en universiteiten, die graag gebruik maken van onze kennis. Jeroen was als geen ander in staat om hierop in te spelen en ontwikkelde samenwerkingsverbanden met tal van instellingen om het volkshuisvestelijk onderzoek verder te brengen. Jeroen raakte zo ook betrokken bij het tweejaarlijkse WIA onderzoek, Wonen in Amsterdam, en zorgde er met een aantal anderen zoals Kees Dignum voor dat het WiA onderzoek een echte samenwerking werd met de corporatiesector en nieuwe thema's aan boord nam zoals de leefbaarheid, en uiteindelijk verbreedde naar de regio. Inmiddels starten wij al weer meer met het WiMRA 2021 onderzoek voor de hele Metropoolregio. Hij is al die jaren een spilfiguur gebleven in het WiA/WiMRA onderzoek, en promoveerde ook de bekendmaking van de onderzoeksresultaten.

En natuurlijk was er de atlas van de sociale woningbouw. Dit was wel de trots van Jeroen, en terecht! Hij zorgde ervoor, in innige samenwerking met de gemeente, dat alle woningen van corporaties op een kaart kwamen te staan met een eigen kleur. Eerst alle 186.000 woningen in Amsterdam op de kaart, daarna alle 275.000 woningen uit de PWN regio op de kaart, en nu al voor het tweede jaar de 400.000 woningen van de MRA regio op de digitale kaart. De kaart wordt veel gebruikt, het is de meest aangeklikte pagina op de AFWC site. Elke keer als ik iemand over de kaart vertel is het antwoord, "Dat is Handig!" Het is ook een instituut geworden, de corporaties associëren zich met hun kleur, het Ymere blauw, het Stadgenoot groen, het De Alliantie rood en het Eigen Haard roze. Jeroen was niet de man voor borstklopperij, maar zodra een nieuwe collega kwam werken dan werd met een ceremonieel gebaar de atlas aangeboden; verplichte kost voor elke federatie medewerker.

Voor de federatie, maar ook voor de regio van het Platform Woningcorporaties Noordvleugel Randstad, maakten Jeroen en collega's ieder jaar een jaarboek met de belangrijkste ontwikkelingen in het afgelopen jaar maar ook met de trends die er in de jaren waren te ontdekken. In de jaarvergadering van de federatie nam Jeroen de Amsterdammers mee in het verhaal van de volkshuisvesting van dat jaar aan de hand van de cijfers. Dit is stellig het beeld dat velen zich zullen herinneren van hem, staand voor het scherm, terwijl de tabellen en grafieken voorbij komen, met zijn rustige en besliste stem de analyse presenterend. Hij bleef daarbij de wetenschapper, geen overhaaste of te politieke conclusies, dicht bij de data blijven, maar wel zonder schroom wijzend op de duidelijke trends: of ze ons nu wel of niet goed uitkwamen. Daarmee bouwde hij ook in de wetenschappelijke wereld een naam op.

Want laten we wel wezen, van veel mensen die zeggen dat ze van hun hobby hun beroep hebben gemaakt, kun je je afvragen of het echt zo is. Zo niet voor Jeroen. Jeroen heeft echt van zijn hobby zijn werk gemaakt. Hij heeft de kans gekregen, maar ook gegrepen, om zich een unieke rol te verwerven in de volkshuisvesting in Amsterdam en Nederland. De directeurs van de AFWC gaven hem daarin alle ruimte. En zo werd hij opgemerkt, er kwamen vele samenwerkingsprojecten met universiteiten als de UvA en Delft. Hij was jarenlang lid van de redactie van the Journal of housing and the built environment, een wetenschappelijk tijdschrift gedragen door de TU Delft. Maar ook internationaal was Jeroen een geziene persoon. Hij nam regelmatig deel aan de conferenties van de European Network of Housing Research. In die jaren bouwde Jeroen gestaag een internationaal wetenschappelijk netwerk op. Door deze contacten, en zijn contacten met het Europees samenwerkingsverband Housing Europe, konden we in Amsterdam in 2017, bij het honderdjarig bestaan van de federatie, een echt International social housing festival organiseren. Wat zou Jeroen er trots op zijn dat dit festival springlevend is en in 2022 en 2023 al weer gepland staat.

Het buitenland kwam ook bij ons op de vloer. De naam die Jeroen had opgebouwd maakte dat buitenlandse delegaties bij een bezoek aan Nederland om meer van onze volkshuisvesting te leren, altijd een uitstapje maakten naar het kantoor van de federatie. Steevast presenteerde Jeroen aan

hen de trends en ontwikkelingen en beantwoordde elke vraag, hoe 'of topic' ook. De populariteit reikte in 2018 zelfs tot zo'n grote hoogte dat we beleid moesten gaan maken wie we wel en niet konden accepteren als gasten. Intussen heeft Jeroen zijn plezier en enthousiasme ook op anderen weten over te dragen binnen de federatie, dus deze fakkel dragen wij voor hem door.

Een van de groepen die op bezoek kwam, in 2010, kwam uit Taiwan. Een stel activo's die, gedwongen door de stevige marktontwikkelingen in hun land, op buitenlandreis gingen om te snappen wat sociale woningbouw is – een verschijnsel wat Taiwan tot dan toe niet kende. Jeroen zorgde ervoor dat ze dolenthousiast terugreisden naar Taiwan, en verschillende malen werd Jeroen daar ook uitgenodigd, om het Hollandse model van sociale woningbouw te laten zien en kennen, maar niet alleen daar, ook in Korea, Hong Kong en Japan. De oost Azië connectie ontstond, en wij bekeken vol bewondering de app berichten met foto's van Jeroen, overal lezingen gevend en handenschuddend met de ene na de andere burgemeester van weer de volgende miljoenenstad. De burgemeester van Taipei kwam zelfs hier op bezoek. Uit oogpunt van hun China beleid wilde geen enkele Amsterdamse official hen ontmoeten, een soort van politiek waar Jeroen terecht maar matig respect voor kon opbrengen. Gelukkig boden wij hen bij de federatie een warm onthaal en een tocht door de stad.

Bij de federatie herinneren we Jeroen vooral als een warme collega, nooit te beroerd om iets voor je uit te zoeken (de gevleugelde kreet was altijd; Jeroen heb je nog een cijfer? Waarop hij dan zei: Ja hoor! 23!). Maar ook iemand die altijd belangstellend kwam vragen hoe het met je ging, en dan ging het vaak over zaken die helemaal niet werk-gerelateerd waren. En dan het beeld, aan zijn bureau, overal stapels en opengeslagen naslagwerken, de blik op het computerscherm met een tekst, of met zijn neus 'in' een één of andere SPSS of Excel sheet. Vaak lange dagen makend, niet alleen vanwege deadlines, maar ook omdat het soms te leuk was om te stoppen. Licht verstrooid soms, zoals die keer dat hij met twee verschillende schoenen aankwam. Er werd wat van gezegd en Jeroen riposteerde, knap dat je het ziet!

Wars van uiterlijk vertoon maar wel met volle aandacht voor de collega's. En met name voor de jongeren onder hen. Nieuwe collega's werden onder de hoede genomen door Jeroen. En dat gold vooral ook voor afstudeerstudenten. De afgelopen jaren hebben tientallen studenten onder de begeleiding van Jeroen hun afstudeerscriptie geschreven. Hij begeleidde ze nauwgezet en gaf steeds feedback, raadde literatuur aan en hield in de gaten of het allemaal wel een beetje goed liep. Ook na hun stagetijd volgde Jeroen ze en sommigen bleven jarenlang in zijn kennissenkring. Ze hebben mij laten weten hoezeer de tijd bij de federatie, en vooral het werk van Jeroen, hen geïnspireerd heeft actief te blijven in de volkshuisvestingssector.

Daarom wil ik deze bijdrage afsluiten met een toekomstgericht en positief einde, precies zoals Jeroen zou hebben gewild. De federatie stelt een jaarlijkse prijs in, de **Jeroen van der Veerprijs**, voor de beste afstudeerscriptie op het gebied van stad en volkshuisvesting. We eren daarmee de bijdrage die jonge mensen leveren aan het denken over de stad en de volkshuisvesting, en we eren daarmee ook het werk dat Jeroen daarvoor geleverd heeft. Want dat was wat hij het liefste wilde, ook toen het moeilijk en zwaar werd, zijn werk aan de volkshuisvesting en zijn plek in ons team voortzetten. We gaan hem allemaal heel, heel erg missen. Ashimi, Josja, zijn ouders en de hele familie en vrienden, heel veel sterkte de komende tijd. We denk aan jullie, en we halen elk jaar, bij het uitreiken van de Jeroen van der Veerprijs, onze beste herinneringen op.

17 december '20